

ರಂಗುರುಹಿಂದಿನ ರಿಷ್ಟರ್ಯಾಡ್

■ ಯಂಡಮೂರಿ ವೀರೇಂದ್ರನಾಥ್

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಸಂಪೂರ್ಣ ವೆಂಕಟೇಶ್

ಕಲೆ: ಮನೋಹರ್ ಆಚಾರ್ಯ್

ಮಿಜಾಡಿನ್-ಗಘಾರ್ಭಾನ್ ಮಾತುಕತೆ

ಮಾ ನಿಸಿಕ ರೋಗಿಗಳ ಕಲವು ವಿವರಿಗಳಲ್ಲಿ
ಬುಧಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಬೈನ್ ಹಾಳಾಗಿದ್ದರೂ,
ಉಳಿದಧ್ವನಿ ಶಾಪ್ರ್ಯಾ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರೇಮ್ ಆ ಗುಣಿಗೆ ಸೇರಿದವನು.

ಅವಳ ಘೋನ್ ಮುಡುತ್ತಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಂಖಾಪಕೆ ಡಿಲೀಟ್
ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮುಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ‘ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆ ಅದರಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆ
ಘೋನಲ್ಲಿದೆ’ ಎಂದಿದ್ದು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿತ್ತಿ.

ಅವಳ ಬೆಳ್ಳಿ ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಪ್ರೇಮ್ ನಗುತ್ತಾ ಒಳಗೆ
ಬಂದನು. ‘ನಾನು ಘೋನ್ ಮರೆತು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕೆಂದೇ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.
ಆ ಮೊಬೈಲಾಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ನಾನೇ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಿನ್ನನ್ನು ಈ
ರೂಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ! ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಿಂತ ನಾವಿಭೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೇಫ್‌’
ಎಂದನು.

ಅವಳು ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಣು. ಅವನು
ಅವಳ ಕಡೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಾ ‘ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲವಂತ ಮಾಡುವುದು, ನಿನ್ನು
ಕೊಸರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಬೆಕ್ಕು? ನಿನ್ನ ಜಾಣಿ. ಪನು ಮಾಡ್ರೀಯೋ
ಯೋಚನೆ ಮಾಡು. ನಿಗಿರುವುದು ಎರಡೇ ದಾರಿ, ನಪುಂಸಕ ಗಂಡನ ಜೊತೆ
ಇರುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಡಿವೋಸ್‌ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು! ಅವನ ಜೊತೆ
ಇರಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಸ್ಪಿಕೋ. ನಾಳಿಯೇ ರೂಂ
ಪಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅಥವಾ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುವುದೆ